

Moderno društvo i redefiniranje terapijskih procedura

TARABIĆ B. N.

HRVATSKI STUDIJI SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, CROATIA

• PSIHOLOGIJA

SAŽETAK:

Promatrano iz evolucijske perspektive, fenomenološki slične kliničke manifestacije depresije možemo, ovisno o njihovom uzroku opisati kroz stupanj njihove adaptivnosti. Moderno je društvo osjećaj sigurnosti pojedinca u vidu jasnog položaja i očekivanja spram njegove budućnosti, zamijenilo konceptom "slobode izbora", individualizma i hedonizma. Današnji, "individualiziran", pojedinac, bez adekvatne socijalne podrške, suočen sa pretjeranim zahtjevima od strane poslodavca, neizvjesnosti u pogledu vlastite budućnosti, nezadovoljan nedostatkom podražavajućih intimnih odnosa i brojnim drugim dimenzijama svakodnevnog funkcioniranja, a bez mogućnosti za "bijeg", neminovno posustaje. Depresija pacijenata novog vala tako uistinu predstavlja adaptivni oblik bijega iz stresne situacije i povik za pomoć, a psihijatrijske ustanove pružaju svojevrsan azil od teške svakodnevice – i to primarno bilježeći zamjetan priljev pacijenata iz opće populacije, bez ranijih psihijatrijskih odstupanja. Raste broj situacija gdje bazična vjerovanja i pogled na stvarnost nisu pogrešni već u skladu s objektivnim stanjem. Upravo objektivnost uzorka depresije današnjeg pojedinca nužno redefinira pristup samoj terapiji, zahtijevajući oboje u kliničara i u pacijenta razvoj novih i specifičnih vještina suočavanja i mehanizama distorzije realnosti. Medikamentozna terapija još uvijek opravdano predstavlja temeljni stabilizator, no psihoterapijski pristupi usmjereni na korekciju pogrešnih bazičnih vjerovanja i pogleda na stvarnost postaju manje efikasni. Upitna je i mogućnost distrakcije i pronalaženja novih izvora zadovoljstva, a temeljni cilj tretmana postaje resocijalizacija pojedinca te njegovo funkcionalno osposobljavanje za suočavanje sa stresnim životnim događajima. Postavlja se i pitanje moralno upitnog kognitivnog restrukturiranja uz pomoć kojeg pacijent prihvaća svoju realnost takvom kakva jest, gaseći adaptivne reakcije, a u cilju prevencije relapsa i povratka u sustav.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2120](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2120)